

Sinds vorig jaar wordt het Champ Camp in Engeland niet meer gehouden op Beltring, maar op het vliegveld van Kemble. Daar is elk jaar een groot treffen van de MVT. Kleiner dan Beltring, maar daardoor zeker niet minder plezierig om te bezoeken. Nadeel: het ligt een paar honderd kilometer verder van Dover. Maar, zoals JC al eens opmerkte; elk nadeel heb se foordeel, je ziet wat meer van het onvergelijkbaar mooie Engelse landschap.

6 Op naar Champ Camp 2004

De oorzaak van de verhuizing moet gezocht worden in de forse kostenstijgingen op Beltring, en de nog steeds hopeloze sanitaire toestanden daar (is beloofd dat het dit jaar beter zal zijn). Wel, Kemble had schone toiletten, en op 500 m van onze standplaats een prachtige schone douche-unit. Maar, hoe komt Melis verzeild in Kemble? Zoals jullie al hebben gelezen, was ik het begin van dit jaar in Australië, en logeerde daar o.a. bij Malcolm Hayes, de webmaster van www.austinchamp.com. Welnu, die mailde eind mei dat hij van plan was om het Engelse Champ-Camp te bezoeken, en of ik wellicht ook daar zou zijn. Ik had immers het Australische Champ-Camp gemist! Eerlijk gezegd wist ik op dat moment nog niet eens waar

Kemble lag, laat staan dat ik er ooit aan gedacht had om deze zomer naar het Champ Camp in Engeland te gaan. Een rondje telefoneren om eventuele reisgenoten (met Champ) te vinden, was door diverse oorzaken weinig succesvol. Wel kreeg ik daarbij even duidelijk mijn leeftijd doorgegeven. In Veghel had de zoon van een Champ-man op zondag een zandkleurige Champ zien rijden met twee oude mensen daarin!!!! Ik moest bekennen dat wij die zondag in Veghel waren met m'n Champ! Omdat Hielke, die twee jaar geleden ook mee was geweest naar Beltring, ook nu weer te strikken viel om mee te gaan, werd via e-mail bij Norfolkline voor 144 engelse ponden de overtocht geregeld. (Beltring-tarief, inclusief aanhanger).

Champ doorsmeren, olie verversen, bandenspanning checken, een betere trekhaak monteren voor de aanhanger en de nodige reserve-onderdelen en gereedschap inladen, dat waren de volgende handelingen. Omdat Engeland nog al eens een regenbuitje oplevert, was slapen in de aanhanger een goed alternatief voor mijn (lekke) tent. Een dubbele bodem, op de hoogte van de wielkasten leverde een slaapplek van 1,30 bij 1,85 meter op, ruim voldoende voor twee man. Dat die dubbele bodem een jonge (blonde) franse douane-dame helemaal van streek bracht, had ik natuurlijk niet voorzien. Vóór het inschepen in Duinkerken werden we door vijf douanemensen gecontroleerd. Toen de jongedame met veel moeite de kap van de aanhangwagen had

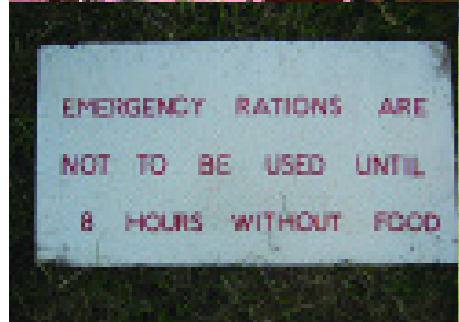

De jonge blonde franse douane-dame was zichtbaar teleurgesteld toen ze onder de dubbele bodem slechts kampeerspullen ontdekte.

opengekregen, en de dubbele bodem ontdekte, was ze daarna merkbaar teleurgesteld dat daaronder alleen maar wat kampeerspullen lagen. Ik meende op de gezichten van haar vier (oudere) collega's een lichte glimlach te bespeuren, maar dat kan een vergissing zijn geweest. Gelukkig konden we vervolgens direct aan boord. Varen was er nog niet bij, de haven van Dover was gesloten vanwege de storm. Het was inmiddels ruim windkracht 9! Uiteindelijk voeren we even na tien uit, en kwamen, na nog een extra uurtje dobberen voor de Engelse kust, pas na éénen in Dover aan. Windkracht tien vind ik echt niet leuk meer, en mijn maag nog minder. Het gratis avondeten was helaas alleen aan Hielke goed besteed. Om twee uur lagen we op de camping vlak bij Dover in onze slaapzakken. Goede camping, (ANWB-routebeschrijving is prima!), met een groot veld dat speciaal bestemd is voor nachte-

Melis Davelaar

De garage waarin zijn mooie Champ staat, is tegelijk zijn wijnkelder! Twee wanden zijn volledig betimmerd met wijnrekken, en die zijn nog goed gevuld ook. Ter completering ligt op de garagevloer een dik vast tapijt, ik weet nog steeds de bedoeling hiervan niet.

lijke aankomers. De volgende morgen, stralend weer, kap naar beneden, zonnebril op, maar toch de grote jeep-jekker met hoge kraag aan, want het was in Engeland ook deze zomer weer koud. Na een fish-and-chips“lunch kwamen we in de namiddag aan bij Keith Nicholson, onze onvermoeibare redacteur/uitgever van het onovertroffen Champ News. Daar troffen we ook Malcolm Hayes, die logeerde al een paar dagen bij Keith. De Champ had de laatste uren zo af en toe wat moeite met de ontsteking. Links rijden kon hiervan redelijkerwijs niet de oorzaak zijn, dus toch maar even de gereedschapset uitgepakt. Verdelerkap opengeschroefd, omdat de eerste verdenking de puntjes en/of de condensator betrof.

tering ligt op de garagevloer een dik vast tapijt, ik weet nog steeds niet wat hiervan de bedoeling is. De wijn bij het avondeten smaakte uiteraard prima, en toen we daarna ook nog kennis maakten met een typisch engels gebruik, n.l. “passing the port”, was het een groot voordeel dat onze slaappleats direct voor de deur stond. De volgende morgen samen met Keith en Malcolm richting Kemble-airport, inchecken en een goed plaatsje voor de sleurhut gezocht. De volgende dagen bleek dat de keuze voor een beschermd plekje tegen de haag een gouden greep was. Wie midden op het veld stond, kreeg de volle lading engelse wind en regen op of door zijn (tent-)dak. De Champ-groep

op het terrein stonden. Jammer dat hij in een VW reed, een vrijwel onherkenbaar gemodificeerd en gekleurd apparaat dat hij ooit van de Duitse ambassade in Engeland had gekocht. Voor de Champ-man

Nooit geweten dat sommige Schotten alleen op bier leven

nen was de verrassing van het weekend wel de komst van een tot 4X6 gemodificeerde Champ. Deze conversie kennen we ook bij diverse Landrovers, doch van de Champ is er maar één exemplaar bekend. Voor de liefhebbers zal ik proberen een aantal technische detailfoto's op onze website te laten zetten. Zondag, in de loop van de namiddag liep vrijwel het hele terrein leeg, behalve het groepje Schotse Gipsyrijders en wij waren er nog maar een paar gelukkigen die maandag niet hoefden te werken. Nooit geweten dat sommige Schotten alleen op bier leven, maar dat schijnt toch zo te zijn. Zij hadden zelfs zoveel bier bij zich, dat zij ons een hele doos blikjes kwamen brengen, waarvoor zij geen plaats hadden om het mee terug te nemen naar Schotland. Daardoor was uiteraard ook onze laadcapaciteit overtroffen, maar konden wij gelukkig een kratje Hollands bier naar Schotland exporteren, daarvoor hadden zij toch nog wel plaats! Maandagmorgen, na een flinke portie 'ham and eggs' de restanten van het bier-proeven met onze Schotse burens opgeruimd, en de sleurhut weer aangekoppeld. Rond tien uur samen met onze Schotse burens de schilwacht gegroet, en in een rustig, 2-uur-op-2-uur-af tempo naar Baexem gereden, waar het nog net maandag was toen we aankwamen. En dat ondanks het uur tijdsverschil dat we ook nog hadden verspeeld. Ik kan iedereen aanraden om ook eens naar Kemble te gaan. Vooral voor de Champ-owners is dit een heel erg interessant alternatief voor Beltring. Indien er belangstelling voor is, laat het mij weten, dan kunnen we wellicht samen iets organiseren.

Voor de Champ-mannen was de verrassing van het weekend wel de komst van een tot 4X6 gemodificeerde Champ. Deze conversie kennen we ook bij diverse Landrovers, doch van de Champ is er maar één exemplaar bekend.

Inderdaad, de puntjes gingen nauwelijks nog open, en waren wat ingebrand. Keith had fabrieks-nieuwe puntjes en condensators in voorraad, dus die gemonteerd (volgens de geleerden verouderen condensators n.l. ook door te liggen in het magazijn-zie het artikel in C.N. van vorig jaar). Dan ook maar een nieuwe verdelerkap en -rotor gemonteerd, want de oude keek toch wel erg vuil. Het handelsmagazijntje van Keith zorgde er voor dat mijn eigen voorraad onderdelen niet werd aangesproken. En dat tegen vriendenprijssjes! De puntjes afgesteld, en alles liep weer als een engels naaimachientje. De rest van de namiddag besteed aan het inrichten van onze slaappleats op het pleintje voor de garage, maar vooral het inspecteren van Keith's werkplaats en magazijnen. Het is daar niet alles Champ wat de klok slaat, hoewel dat uiteraard wel de hoofdzaak is. De garage waarin zijn mooie Champ staat, is tegelijk zijn wijnkelder! Twee wanden zijn volledig betimmerd met wijnrekken, en die zijn nog goed gevuld ook. Ter comple-

omvatte bijna twintig Champ's, waaronder enkele van de mooiste exemplaren die ik ooit gezien heb. Verdeeld over het hele vliegveld, waren er in totaal ruim 35 Champ's. We hadden niet voor niets ruim 600 kilometer gereisd! Interessant was ook de aanwezigheid van de Engelse Austin-Gipsy club. Deze familieleden van de Austin Champ waren bijna geen van allen origineel gerestaureerd, maar dienen in allerlei vormen en kleuren als mobilhomes. En de eigenaren zijn stuk voor stuk prettige gesprekspartners. De dagindeling was weer als vanouds op zo'n meeting. Kijken, kletsen en snuffelen naar de beste handel. Daarnaast maakte Hielke ook nog een fietstocht in de omgeving, waarbij hij de bronnen van de Theems schijnt te hebben ontdekt! Ook had hij nog tijd om het nabijgelegen Bristol-vliegtuigmuseum te bezoeken, samen met onze onvergelykbare schotse buurman Tony. Deze wandelende encyclopedie wist n.l. niet alleen alles te vertellen over alle vlieg-dingeses die daar stonden, maar was ook nog eens net zo'n kenner van alle groene gevaarten die